

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 19. junija 2019*

„Pritožba – Ničnostna tožba – Pošiljanje tožbe po telefaksu – Prepozna vložitev izvirnika tožbe pri Splošnem sodišču – Zamuda pri prenosu pošiljke – Pojem ‚višja sila ali nepredvidene okoliščine‘“

V zadevi C-660/17 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 24. novembra 2017,

RF s sedežem v Gdyniji (Poljska), ki jo zastopa K. Komar-Komarowski, radca prawny,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopajo J. Szczodrowski, G. Meessen in I. Rogalski, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, C. Toader, sodnica, A. Rosas (poročevalec), L. Bay Larsen in M. Safjan, sodniki,

generalni pravobranilec: N. Wahl,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 24. januarja 2019

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družba RF s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 13. septembra 2017, RF/Komisija (T-880/16, neobjavljen, EU:T:2017:647; v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je Splošno sodišče zavrglo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2016) 5925 final z dne 15. septembra 2016 o zavrnitvi pritožbe v zadevi COMP AT.40251 – Železniški promet, prevoz blaga (v nadaljevanju: sporni sklep).

* Jezik postopka: poljščina.

Pravni okvir

Statut Sodišča Evropske unije

- 2 Člen 45 Statuta Sodišča Evropske unije, ki spada pod naslov III, „Postopek pred Sodiščem“, določa:

„Roki, ki upoštevajo oddaljenost, se določijo s poslovnikom.

Potek roka ne škoduje pravicam, če zadevna stranka dokaže obstoj nepredvidenih okoliščin ali višje sile.“

- 3 Člen 53, prvi in drugi odstavek, navedenega statuta, ki spada pod naslov IV tega statuta, ki se nanaša na Splošno sodišče, določa:

„Postopek pred Splošnim sodiščem ureja naslov III.

V njegovem poslovniku se po potrebi določijo nadaljnje in podrobnejše določbe glede postopka. [...]“

Poslovník Splošnega sodišča

- 4 Poslovník Splošnega sodišča z dne 4. marca 2015 (UL 2015, L 105, str. 1), ki je začel veljati 1. julija 2015, vsebuje naslov III, „Direktne tožbe“, ta pa vsebuje poglavje 1 z naslovom „Splošne določbe“. To poglavje je razdeljeno na pet oddelkov, pri čemer so v četrtem oddelku, ki zajema člene od 58 do 62 tega poslovníka, urejeni roki.

- 5 Člen 58 Poslovníka Splošnega sodišča, ki se nanaša na računanje rokov, določa:

„1. Procesni roki, ki jih določajo Pogodbe, Statut in ta poslovnik, se računajo tako:

[...]

(b) rok, določen po [...] mesecih [...], se izteče s pretekom tistega dne v zadnjem [...] mesecu [...], ki se po imenu ali številki ujema z dnem, ko je nastopilo dejstvo ali je bilo opravljeno dejanje, od katerega je začel rok teči; če dneva, ko naj bi se rok, določen po mesecih [...], iztekel, v zadnjem mesecu ni, se rok izteče s pretekom zadnjega dneva v tem mesecu;

[...]“

- 6 Člen 60 tega poslovníka, naslovljen „Podaljšanje zaradi oddaljenosti“, določa:

„Procesni roki se zaradi oddaljenosti podaljšajo za enkratno obdobje desetih dni.“

- 7 Člen 73 navedenega poslovníka, naslovljen „Vlaganje procesnih aktov v papirnati obliki v sodnem tajništvu“, je v odstavku 3 določal:

„Brez poseganja v drugo poved člena 72(2) se z vidika spoštovanja procesnih rokov upoštevata dan in ura, ko sodno tajništvo po telefaksu prejme celoten prepis podpisanega izvirnika procesnega akta, [...] če je podpisani izvirniki akta [...] v sodnem tajništvu vloženi največ deset dni pozneje. Člen 60 se za ta desetdnevni rok ne uporablja.“

- 8 Ta člen 73 je bil črtan ob Spremembah Poslovnika Splošnega sodišča z dne 11. julija 2018 (UL 2018, L 240, str. 68), s katerimi je za vlaganje procesnih aktov postala obvezna uporaba računalniške aplikacije „e-Curia“.
- 9 V skladu s členom 126 Poslovnika Splošnega sodišča lahko to sodišče, če tožba očitno ni dopustna, odloči z obrazloženim sklepom, ne da bi nadaljevalo postopek.

Praktične določbe za izvajanje Poslovnika Splošnega sodišča

- 10 Praktične določbe za izvajanje Poslovnika Splošnega sodišča (UL 2015, L 152, str. 1) so v delu III.A.2, ki se je nanašal na vlaganje procesnih aktov in prilog po telefaksu, v točkah od 79 do 81 določale:

„79. Dan vložitve procesnega akta po telefaksu se z vidika spoštovanja procesnih rokov upošteva le, če je izvirnik dokumenta, ki vsebuje lastnoročni podpis zastopnika in je bil poslan po telefaksu, v sodnem tajništvu vложен največ deset dni pozneje, kot to določa člen 73(3) Poslovnika.

80. Izvirnik dokumenta, ki vsebuje lastnoročni podpis zastopnika, je treba poslati brez odlašanja, nemudoma po tem, ko je bil poslan po telefaksu, ne da bi bili vanj vneseni kakršni koli popravki ali spremembe.

81. Če se izvirnik dokumenta, ki vsebuje lastnoročni podpis zastopnika, in prepis, ki je bil predhodno poslan v sodno tajništvo po telefaksu, razlikujeta, se kot dan prejema upošteva dan vložitve podpisanega izvirnika dokumenta.“

Dejansko stanje in izpodbijani sklep

- 11 Ker je tožba družbe RF ničnostna tožba, bi morala biti v skladu s členom 263, šesti odstavek, PDEU vložena v roku dveh mesecev od objave sklepa, zoper katerega je bila vložena, ali njegovega uradnega obvestila, oziroma od dneva, ko je družba RF zanj izvedela.
- 12 V obravnavani zadevi je bila družba RF o spornem sklepu uradno obveščena 19. septembra 2016. Dvomesečni rok za vložitev tožbe, podaljšan za deset dni zaradi oddaljenosti v skladu s členom 60 Poslovnika Splošnega sodišča, se je torej iztekel 29. novembra 2016 ob polnoči.
- 13 Družba RF je ničnostno tožbo sodnemu tajništvu Splošnega sodišča poslala 18. novembra 2016 po telefaksu. Vendar je podpisan izvirnik te tožbe v sodno tajništvo Splošnega sodišča prispel šele 5. decembra 2016, kar je po preteku desetdnevnega roka od prejema telefaksa, ki je določen v členu 73(3) Poslovnika Splošnega sodišča.
- 14 Sodno tajništvo Splošnega sodišča je z dopisi z dne 20. decembra 2016, 7. marca 2017 in 19. junija 2017 od pritožnice zahtevalo informacije glede datuma, ko je bila obveščena o spornem sklepu, in pojasnila v zvezi s prepozno vložitvijo tožbe.
- 15 Pritožnica je zahtevana pojasnila predložila z dopisi z dne 28. decembra 2016, 28. aprila 2017 in 27. junija 2017.
- 16 Družba RF je v dopisu z dne 28. decembra 2016 zlasti trdila, da je bila tožba v papirnati obliki poslana istega dne, kot je bila Splošnemu sodišču posredovana po telefaksu, in da je bila torej poslana v najkrajšem možnem času glede na ta datum. Po mnenju pritožnice je bilo razumno šteti, da bo tožba v papirnati obliki na Splošno sodišče prispela pred iztekom desetdnevnega roka. To, da jo je Splošno sodišče prejelo šele 5. decembra 2016, naj bi bilo treba šteti za izjemno zamudo, za katero se uporabi člen 45, drugi odstavek, v povezavi s členom 53, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije. To naj

bi potrjevalo dejstvo, da se je desetdnevni rok štel za razumen tako v Poslovniku Splošnega sodišča kot v praktičnih določbah za izvajanje tega poslovnika (točka 80). Družba RF je sklepala, da bi bilo treba šteti, da je bila tožba vložena pravočasno.

- 17 Družba RF je dopisu z dne 27. junija 2017 priložila dokumente, ki potrjujejo, da je bila pošiljka, ki je vsebovala podpisani izvornik tožbe, pri družbi Poczta Polska, glavnemu poštnemu operaterju na Poljskem, oddana 18. novembra 2016. To naj bi potrjevalo, da je družba RF izkazala potrebno skrbnost za oddajo tožbe v papirnati obliki v roku desetih dni od njenega pošiljanja po telefaksu. Za to, da je bila pošiljka 2. decembra 2016 še vedno na Poljskem in da je bila sodnemu tajništvu Splošnega sodišča dostavljena šele 5. decembra 2016, torej 17 dni po pošiljanju po telefaksu, naj družba RF ne bi bila odgovorna.
- 18 Družba RF je v tem dopisu še poudarila, da je bilo pošiljanje tožbe v papirnati obliki zaupano družbi Poczta Polska zaradi jamstev, ki jih nudi ta javni poštni operater. Družba RF je poleg tega navedla, da je bila od trenutka oddaje pošiljke, ki je vsebovala tožbo, ta povsem zunaj njenega nadzora.
- 19 Splošno sodišče je v točki 15 izpodbijanega sklepa najprej opozorilo, da so roki za vložitev tožbe iz člena 263 PDEU del javnega reda, in nato v točki 16 navedenega sklepa navedlo, da je mogoče od teh rokov odstopati le v povsem izjemnih položajih nepredvidenih okoliščin ali višje sile.
- 20 Splošno sodišče je v točkah 17 in 18 izpodbijanega sklepa opozorilo, da pojma „višja sila“ in „nepredvidene okoliščine“ v skladu s sodno prakso Sodišča vsebujeta objektivni element, ki se nanaša na neobičajne okoliščine, na katere tožeča stranka nima vpliva, in subjektivni element, ki od nje zahteva, da se zavaruje pred posledicami neobičajnega dogodka s tem, da sprejme potrebne ukrepe brez pretiranih žrtev. Tožeča stranka mora posebej skrbno spremljati potek postopka in zlasti izkazati skrbnost glede spoštovanja določenih rokov. Tako naj se pojma „višja sila“ in „nepredvidene okoliščine“ ne bi uporabljala za položaj, v katerem bi se lahko skrbna in preudarna oseba objektivno izognila poteku roka za vložitev tožbe.
- 21 Splošno sodišče je v točki 19 izpodbijanega sklepa poudarilo, da mora biti dogodek, da ga je mogoče šteti za „nepredvidene okoliščine“ ali „višjo silo“, neizogiben, tako da je ta dogodek odločilen za prekluzijo.
- 22 V točki 20 izpodbijanega sklepa je Splošno sodišče menilo, da okoliščina, da je v členu 73(3) njegovega poslovnika določen desetdnevni rok, ne pomeni, da gre pri prenosu pošiljke s podpisanim izvornikom tožbe, ki traja dlje kot deset dni, za nepredvidene okoliščine ali višjo silo. V točki 21 izpodbijanega sklepa je poudarilo, da počasnost prenosa pošte ne more pomeniti nepredvidenih okoliščin ali višje sile, pred katerimi se tožeča stranka ne bi mogla zavarovati, razen če so podane še druge posebne okoliščine, kot so upravne težave, naravna nesreča ali stavka.
- 23 V točki 26 izpodbijanega sklepa je Splošno sodišče ugotovilo, da je tožeča stranka v odgovor na poziv Splošnega sodišča za pojasnila zgolj navedla, da je pošiljko s podpisanim izvornikom tožbe poslala s priporočenim pismom s povratnico in da je glede na svoja spoznanja ocenila, da bi moral poslani dokument v sodno tajništvo Splošnega sodišča prispeti pred iztekom desetih dni. Splošno sodišče je menilo, da bi morala tožeča stranka skrbno spremljati postopek prenosa pošiljke, vendar ta ni predložila nobenega dokaza v zvezi s tem.
- 24 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 27 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da se družba RF ni sklicevala na nobeno posebno okoliščino, kot so na primer upravne težave, naravna nesreča ali stavka.
- 25 Zato je Splošno sodišče v točki 28 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da tožeča stranka ni predložila ustreznega dokaza o tem, je bilo trajanje prenosa pošiljke odločilno za prekluzijo v tem smislu, da naj bi šlo za neizogiben dogodek, pred katerim se tožeča stranka ne bi mogla zavarovati.

- 26 Splošno sodišče je v točki 29 tega sklepa ugotovilo, da družba RF ni dokazala obstoja nepredvidenih okoliščin ali višje sile in je posledično ničnostno tožbo zavrglo kot očitno nedopustno.

Predlogi strank pred Sodiščem

- 27 Družba RF Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijani sklep razveljavi, obravnavano zadevo pa vrne Splošnemu sodišču, da jo preuči in izda vsebinsko odločbo, zoper katero je mogoče vložiti pritožbo;
 - podredno, če Sodišče meni, da so v tej zadevi izpolnjeni pogoji, da dokončno odloči o sporu, izpodbijani sklep razveljavi in v celoti ugotovi predlogom, ki so bili podani na prvi stopnji;
 - Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.
- 28 Družba RF poleg tega predlaga, naj se nekatere dokumente dopusti kot nove dokaze.
- 29 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne;
 - družbi RF naloži plačilo stroškov.

Predlog za dopustitev novih dokazov

- 30 Predlog za dopustitev novih dokazov je treba zavrniti. V skladu s členom 256(1), drugi pododstavek, PDEU in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije je namreč pritožba omejena na pravna vprašanja, brez vsakršne presoje dejstev, zato novi dokazi v fazi pritožbe niso dopustni (glej v tem smislu sodbo z dne 14. septembra 1995, Henrichs/Komisija, C-396/93 P, EU:C:1995:280, točka 14, in sklep predsednika Sodišča z dne 25. januarja 2008, Provincia di Ascoli Piceno et Comune di Monte Urano/Apache Footwear in drugi, C-464/07 P(I), neobjavljen, EU:C:2008:49, točka 12).

Pritožba

- 31 Družba RF v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

Prvi in drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 32 Družba RF s prvim pritožbenim razlogom, ki se nanaša na kršitev členov 45 in 53 Statuta Sodišča Evropske unije, Splošnemu sodišču očita, da je v točkah od 17 do 22 izpodbijanega sklepa napačno enačilo pojma „višja sila“ in „nepredvidene okoliščine“. Družba RF ob sklicevanju na točko 22 sklepa z dne 30. septembra 2014, Faktor B. i W. Gęsina/Komisija (C-138/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2256), opozarja, da podaljšanje roka za deset dni zaradi oddaljenosti, določeno s Poslovnikom Splošnega sodišča, ustreza časovnemu obdobju, v katerem bi morala običajno vsaka pošiljka iz katerega koli kraja v Uniji prispeti v sodno tajništvo Splošnega sodišča, ne da bi bilo mogoče izključiti, da se to obdobje preseže. Na podlagi tega ugotavlja, da gre pri zamudi tega roka iz razlogov, za katere je odgovoren poštni operater, nedvomno za višjo silo, to pomeni okoliščine, ki jih ni bilo mogoče predvideti.

- 33 To trditev naj bi potrjevala točka 80 Praktičnih določb za izvajanje Poslovnika Splošnega sodišča, v skladu s katero je treba izvornik dokumenta, ki vsebuje lastnoročni podpis zastopnika, poslati brez odlašanja, nemudoma po tem, ko je bil poslan po telefaksu.
- 34 Družba RF nazadnje trdi, da razlaga pojma „nepredvidene okoliščine“, ki jo je Splošno sodišče podalo v izpodbijanem sklepu, pomeni diskriminacijo, ker naj stranka s prebivališčem ali sedežem na Poljskem ne bi mogla uveljavljati ureditve, ki strankam, katerih prebivališče ali sedež je geografsko oddaljen od sedeža Splošnega sodišča, omogoča, da tožbo pošljejo po telefaksu. Ker za te stranke namreč obstaja tveganje, da bo podpisani izvornik na Splošno sodišče prispel šele po izteku roka desetih dni, naj ne bi imelo smisla, da tožbo pošljejo po telefaksu. Od njih pa naj ne bi bilo mogoče zahtevati, da tožbo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložijo osebno.
- 35 Družba RF z drugim pritožbenim razlogom meni, da je Splošno sodišče s tem, da je štel, da je tožba očitno nedopustna, kršilo člen 126 Poslovnika.
- 36 Komisija izpodbija utemeljenost teh pritožbenih razlogov.

Presoja Sodišča

- 37 Ugotoviti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso v zvezi s spoštovanjem roka za vložitev tožbe pojma „nepredvidene okoliščine“ in „višja sila“ zajemata enake elemente in imata enake pravne posledice. Splošno sodišče s tem, da je v točki 17 izpodbijanega sklepa opozorilo, da ta pojma vsebujeta objektivni element, ki se nanaša na neobičajne okoliščine, na katere tožeča stranka nima vpliva, in subjektivni element, ki od nje zahteva, da se zavaruje pred posledicami neobičajnega dogodka s tem, da sprejme potrebne ukrepe brez pretiranih žrtev, ni napačno uporabilo prava (sodba z dne 15. decembra 1994, Bayer/Komisija, C-195/91 P, EU:C:1994:412, točka 32; sklepa z dne 8. novembra 2007, Belgija/Komisija, C-242/07 P, EU:C:2007:672, točka 17, in z dne 30. septembra 2014, Faktor B. i W. Gęsina/Komisija, C-138/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2256, točka 19).
- 38 Sodišče je poudarilo, da mora tožeča stranka posebej skrbno spremljati potek postopka in zlasti izkazati skrbnost glede spoštovanja predpisanih rokov (sodba z dne 15. decembra 1994, Bayer/Komisija, C-195/91 P, EU:C:1994:412, točka 32; sklepa z dne 8. novembra 2007, Belgija/Komisija, C-242/07 P, EU:C:2007:672, točka 17, in z dne 30. septembra 2014, Faktor B. i W. Gęsina/Komisija, C-138/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2256, točka 19), ter da se pojma „nepredvidene okoliščine“ in „višja sila“ ne uporabljata za položaj, v katerem bi se lahko skrbna in preudarna oseba objektivno izognila poteku roka za vložitev tožbe (glej v tem smislu sodbo z dne 12. julija 1984, Ferriera Valsabbia/Komisija, 209/83, EU:C:1984:274, točka 22, in sklep z dne 30. septembra 2014, Faktor B. i W. Gęsina/Komisija, C-138/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2256, točka 20).
- 39 V obravnavani zadevi pa pritožnica trdi le, da je do prekoračitve desetdnevnega podaljšanja roka zaradi oddaljenosti, ki je določeno s Poslovníkom Splošnega sodišča, prišlo iz razlogov, za katere je odgovoren poštni operater, ne da bi dokazala – kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 71 – da je sprejela vse ustrezne ukrepe, da bi se zavarovala pred takim dogodkom, saj je pošiljanje podpisanega izvornika takoj po pošiljanju kopije po telefaksu le eden izmed tovrstnih ukrepov.
- 40 Ta ugotovitev je potrjena s sodno prakso Sodišča, v skladu s katero okoliščina, da je s Poslovníkom Splošnega sodišča določen pavšalni desetdnevni rok za pošiljanje izvornika po elektronskem pošiljanju, ne pomeni, da gre pri prenosu pošiljke, ki traja dlje kot deset dni, za nepredvidene okoliščine ali višjo silo. Tako kot pavšalno podaljšanje zaradi oddaljenosti iz člena 60 Poslovnika Splošnega sodišča je tudi desetdnevni rok iz člena 73(3) Poslovnika Splošnega sodišča omogočal upoštevanje večjih ali manjših razdalj pri prenosu in različno hitrost poštnih operaterjev. Ta rok tako ne ustreza najdaljšemu zjamčenemu trajanju prenosa pošiljke, temveč gre za časovno obdobje, v katerem bi običajno morala

vsaka pošiljka iz katerega koli kraja v Uniji prispeti v sodno tajništvo Splošnega sodišča, ne da bi bilo mogoče izključiti, da se to obdobje preseže (glej po analogiji sklep z dne 30. septembra 2014, Faktor B. i W. Gęsina/Komisija, C-138/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2256, točka 22).

- 41 V nasprotju s tem, kar trdi pritožnica, dostava pošiljke v roku, daljšem od desetih dni, ni nepredvidljiv dogodek, temveč možnost, ki kljub navedbam poštne operaterjeve obstaja.
- 42 Tako zgolj počasnost prenosa pošiljke brez drugih posebnih okoliščin ne pomeni nepredvidenih okoliščin ali višje sile, pred katero se pritožnica ne bi mogla zavarovati (glej v tem smislu sklep z dne 30. septembra 2014, Faktor B. i W. Gęsina/Komisija, C-138/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2256, točka 23).
- 43 Iz istih razlogov iz točke 80 Praktičnih določbe za izvajanje Poslovnika Splošnega sodišča ni mogoče sklepati, da je treba, kadar je bil izvornik dokumenta s podpisom zagovornika poslan pravočasno, takoj po njegovem pošiljanju po telefaksu, pri prejemu tega dokumenta po izteku desetdnevnega roka šteti, da gre za nepredvidene okoliščine ali višjo silo. Na te praktične določbe, ki vsebujejo pojasnila in nasvete za stranke, da bi se jih spodbudilo k pozornosti pri spoštovanju rokov, se namreč ni mogoče sklicevati zoper člen 45 Statuta Sodišča Evropske unije, kakor je bil razložen s sodno prakso Sodišča.
- 44 Glede obstoja domnevne diskriminacije, ki naj bi izhajala iz sodne prakse v zvezi s pojmom „nepredvidene okoliščine“, je Sodišče večkrat razsodilo, da je mogoče od uporabe predpisov Unije glede procesnih rokov v skladu s členom 45, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije odstopati le v povsem izjemnih položajih nepredvidenih okoliščin ali višje sile, saj stroga uporaba teh pravil izpolnjuje zahtevo po pravni varnosti in nujnost, da se izogne vsakršni diskriminaciji ali vsakemu samovoljnemu ravnanju pri vodenju sodnih postopkov (sklep z dne 8. novembra 2007, Belgija/Komisija, C-242/07 P, EU:C:2007:672, točka 16 in navedena sodna praksa).
- 45 Nepriznavanje tega, da lahko počasnost poštne storitve pomeni nepredvidene okoliščine ali višjo silo, je pravilo, ki velja za vse pravne subjekte, ne glede na kraj njihovega prebivališča in kraj pošiljanja zadevnega dokumenta. Uporaba tega pravila omogoča izogibanje vsakršni diskriminaciji ali neenakemu obravnavanju pravnih subjektov, saj ni nobeden od njih v prednosti, če se sklicuje in dokazuje nepričakovan nastanek nepredvidenih okoliščin ali višje sile.
- 46 Zato je treba prvi in drugi pritožbeni razlog zavriniti.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 47 Družba RF s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da pritožnica ni dokazala obstoja nepredvidenih okoliščin v smislu drugega odstavka člena 45 Statuta Sodišča Evropske unije, in v zvezi s tem graja ugotovitve iz točke 26 izpodbijanega sklepa. Trdi, da si je težko zamisliti, katere „dodatne ukrepe“ bi lahko sprejela, da bi se izognila zamudi pri dostavi pošiljke, saj je preučila pot pošiljke v okviru storitve „Spremljanje pošiljke – Tracking“, čeprav je od nekega trenutka dalje izgubila nadzor nad nadaljnjim prenosom. Meni, da trditev Splošnega sodišča, da bi lahko vplivala na rok dostave pošiljke, očitno ni utemeljena.
- 48 Komisija meni, da je treba tretji pritožbeni razlog zavreči kot nedopusten, ker pritožnica izpodbija presojo dokazov, ki so bili predloženi Splošnemu sodišču, ne da bi zatrjevala, da so bili ti izkrivljeni.

Presoja Sodišča

- 49 Ugotoviti je treba, da je Splošno sodišče v točki 26 izpodbijanega sklepa opozorilo, da je pritožnica navedla, da je pošiljko s podpisanim izvornikom tožbe poslala s priporočenim pismom s povratnico, vendar ni zatrjevala, da bi storila še kaj drugega. Splošno sodišče je v točki 27 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da se družba RF ni sklicevala na nobeno posebno okoliščino, kot so na primer upravne težave, naravna nesreča ali stavka. V točki 28 je ugotovilo, da pritožnica ni predložila ustreznega dokaza o tem, je bilo trajanje prenosa pošiljke odločilno za prekluzijo v tem smislu, da naj bi šlo za neizogiben dogodek, pred katerim se pritožnica ne bi mogla zavarovati.
- 50 Pri takih elementih pa gre za dejanske ugotovitve in presojo dokazov, ki jih Sodišče ne nadzira, razen če pride do izkrivljanja, kar pa se v obravnavani zadevi ne zatrjuje. Kot je bilo namreč opozorjeno v točki 30 te sodbe, je pristojnost Sodišča v okviru pritožbe omejena na pravna vprašanja.
- 51 Glede na te dejanske ugotovitve Splošno sodišče s tem, da je v točki 29 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da pritožnica v obravnavani zadevi ni dokazala obstoja nepredvidenih okoliščin ali višje sile, ni napačno uporabila prava.
- 52 V teh okoliščinah je treba tretji pritožbeni razlog zavrni.

Četrty pritožbeni razlog

Trditve strank

- 53 Družba RF s četrty pritožbenim razlogom meni, da razlaga člena 45 Statuta Sodišča Evropske unije, ki jo je podalo Splošno sodišče, v skladu s katero zamuda poštnega operaterja, ki povzroči preseganje podaljšanja roka zaradi oddaljenosti, ne spada v pojem „nepredvidene okoliščine“, pomeni kršitev člena 1, člena 6(1) in člena 14 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu. Trdi, da ta razlaga povzroča neenako obravnavanje glede na kraj prebivališča in da je zato diskriminatorna. Po navedbah družbe RF taka omejitev zadevnih temeljnih pravic ni ne nujna ne sorazmerna glede na zastavljeni cilj.
- 54 Komisija trdi, da četrty pritožbeni razlog ni dopusten, ker je preohlapen, in da vsekakor ni utemeljen.

Presoja Sodišča

- 55 Opozoriti je treba, da je načelo učinkovitega sodnega varstva splošno načelo prava Unije, ki je sedaj izraženo v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki v pravu Unije ustreza členu 6(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (sodba z dne 10. julija 2014, Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 56 To načelo, v skladu s katerim se vsakomur zagotovi pošteno sojenje, ne nasprotuje določitvi roka za vložitev tožbe (sklep z dne 16. novembra 2010, Internationale Fruchthofgesellschaft Weichert/Komisija, C-73/10 P, EU:C:2010:684, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 57 Sodišče je tudi razsodilo, da pravica do učinkovitega sodnega varstva ni v ničemer ogrožena zaradi dosledne uporabe predpisov Unije o procesnih rokih, ki glede na ustaljeno sodno prakso izpolnjujejo zahtevo po pravni varnosti in nujnosti, da se izogne vsakršni diskriminaciji ali vsakemu samovoljnemu ravnanju pri vodenju sodnih postopkov (sklep z dne 16. novembra 2010, Internationale Fruchthofgesellschaft Weichert/Komisija, C-73/10 P, EU:C:2010:684, točka 49 in navedena sodna praksa).

- 58 Iz sodne prakse je poleg tega razvidno, da odstopanja od navedenih predpisov ni mogoče upravičiti s sklicevanjem na temeljne pravice. Pravila o rokih za vložitev tožbe so namreč del javnega reda in jih mora sodišče uporabiti tako, da zagotovi pravno varnost in enakost pravnih subjektov pred zakonom (sklep z dne 16. novembra 2010, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert/Komisija, C-73/10 P, EU:C:2010:684, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 59 Nazadnje, kot je razvidno iz točke 45 te sodbe, uporaba pravila, v skladu s katerim počasnost poštnih storitev ne more biti zadostni razlog za obstoj nepredvidenih okoliščin ali višje sile, omogoča izogibanje vsakršni diskriminaciji ali neenakemu obravnavanju pravnih subjektov, saj ni nobeden od njih v prednosti, če se uveljavlja in dokazuje nepričakovan nastanek nepredvidenih okoliščin ali višje sile.
- 60 Iz tega sledi, da četrti pritožbeni razlog ni utemeljen.
- 61 Ker nobenemu pritožbenemu razlogu ni bilo ugodeno, je treba pritožbo zavrni.

Stroški

- 62 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika uporablja v pritožbenem postopku, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 63 Komisija je predlagala, naj se Svetu naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

- 1. Predlog za dopustitev novih dokazov se zavrne.**
- 2. Pritožba se zavrne.**
- 3. Družbi RF se naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Evropske komisije.**

Podpisi